

ДА ЛИ ДА НАДОКНАДИМ ПРОПУШТЕНА ОБАВЕЗНА ДЕЛА БОГОСЛУЖЕЊА?

عاشوا تحت الحكم الشيوعي ولم يدروا ما صلاة ولا صيام فهل عليهم قضاء؟

<Српски – Serbian – صربي >

Мухаммед ибн Салих Ел-
Мунецид

www.islamqa.info

الشيخ محمد بن صالح المنجد

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Живели су у комунизму и нису знали ништа о намазу/молитви и обавезном посту; да ли то сада морају да надокнаде?

Питање:

Ја сам жена муслиманка из Бугарске. Живели смо дуго времена под комунистичком влашћу и нисмо знали ништа о Исламу; штавише многа обавезна дела богослужења су била забрањена. Нисам знала ништа о Исламу док нисам напунила двадесет година, након тога почела сам да се придржавам Божијих закона. Да ли ми је обавеза да надокнадим оно што сам пропустила од обавезних молитви и поста? Бог вас наградио!

Одговор:

Сва хвала припада Богу.

Прво:

Хвала Богу који вас је спасио неправедне и тиранске комунистичке власти након што је тлачила муслимане више од четрдесет година, у том периоду су многе џамије уништене а неке су претворене у музеје, уништавали су муслиманске школе и устрајавали су да промене муслиманска имена и да избришу муслимански индентитет.

Рекао је Узвишени Бог:

Они желе да устима својим утрну Божије светло, а Бог жели видљивим да учини светло Своје, макар не било по вољи неверницима. (Кур'ан, Покајање, 32)

Комунистичка власт, као и њихова тиранија и неправда, завршена је 1989. године, на велику радост муслимана, који су се вратили својим старим џамијама, које су обновили и реновирани. Вратили су се подучавању деце Кур'ану и хиџаб (покривање) жене муслиманке се опет појавио у јавности. Молимо Бога да врати муслимане њиховој вери на најбољи начин и да их помогне и да им да победу.

Друго:

Генерација муслимана је одрасла у Бугарској под неправдом комунистичке владе и нису знали о Исламу ништа осим да су муслимани. Комунистички режим забранио је изучавање Ислама, чак је забранио и уношење Кур'ана и других исламских књига у државу.

Они који нису знали ништа о прописима Ислама и исламском обредословљу и о другим дужностима нису обавезни да их надокнаде. Ако муслиман није био у стању да стекне исламско знање или ако верозакон није дошао до њега, он није обавезан тиме, јер Узвишени Бог каже (у преводу значења одломка):

Бог никога не оптерећује преко могућности његових. (Кур'ан, Ел-Бекара, 286)

Исламски учењак Ибн Тејмијје, Бог му се смислио, је рекао:

"Нема разилажења код учењака да особа која је живела у неверничкој, немуслиманској земљи, а која је веровала али није могла да се исели у земљу муслимана, да није обавезна да практикује исламске обреде и законе које није у могућности да уради; него је обавезна да уради оно што је у могућности. Такође, ово се односи и на ствари чији пропис није познавала. Ако особа није знала да је молитва за њу била обавезна и није

је обављала неко време, не мора да надокнади те молитве према исправнијем мишљењу од два мишљења код исламских учењака. Ово је мишљење Ебу Ханифе и Захирија, и то је једно од два мишљења у правној школи имама Ахмеда.

Исто се односи на друге обавезе као што је пост месеца рамазана, давање зеката (обавезне милостиње), и слично томе.

Ако особа није знала да је алкохол забрањен и ако га је пила, онда на њој не треба да се изврши верозаконска казна, према једногласном мишљењу муслимана. Једино разилажење је по питању да ли треба да надокнади пропуштене обавезне молитве.

Основа свега овога јесте: Да ли је неко обавезан да ради нешто што није знао или се обавеза односи на њега тек након што то сазна?

Исправно мишљење по овом питању јесте да обавеза поступања по неком пропису отпада ако нема могућности да стекне знање о том пропису, и не треба ништа да надокнади ако особа није знала да је то обавеза. Пренешено је у веродостојној збирци хадиса да су неки Посланикови, мир над њим, другови јели у рамазану након зоре све док ниси могли да разликују између беле и црне нити, а Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, није им наредио да напосте те дане.

Нема сумње да су неки муслимани у Мекки или у пустињи наставили да клањају окренути према Јерусалему док није дошла вест до њих да је тај смер дерогиран (и смер је промењен према Ка'аби), а њима није речено да понове те молитве. И постоји много оваквих примера. У овоме се види принцип ранијих генерација и већине оних после њих, а то је да Бог не оптерећује човека преко његових могућности. Ствари су обавезне само онда када може да се извршавају, а казна се примењује само када неко не уради нешто што је

обавезно или уради нешто што је забрањено, након што је успостављен доказ за ту особу."¹

Меџму'у-л-Фетава, 19/225.

На основу овога, ниси обавезна да надокнадиш било које богослужење за које ниси знала да је обавезно.

Саветујемо ти да се сконцентришеш на изучавање исламских прописа и схватања вере; пуно се потруди да научуш Ислам и да га следиш, и томе подучи следећу генерацију муслимана, да би могли да се суоче са изазовима са којим се суочавају сви муслимани, посебно у твојој држави.

Молимо Бога да сачува Ислам и муслимане.

А Бог зна најбоље.

Одговорно: Мухаммед Салих ел-Мунецид

Извор: <http://islamqa.info/ar/97501>

